

De minden iskola törekvéseit csak akkor koronázza siker, ha a tanulók szorgalmát és kötelességtudását sikerül fenntartani és ha az iskolai nevelést belső és külső bizalom támogatja.

Tóth Pál László „Az új középiskolai leíró magyar nyelvtan elé“ című cikkében Petróczinak az előbbi számban megjelent írásban tett megjegyzésére válaszképpen ismerteti azokat az elgondolásokat, amelyek könyvének megírására vezették. Mint cikkíró mondja, nem nyelvtant kívánt adni, hanem csak a nyelvtanítás egy formai módszerét ismertetni.

Strausz Antal arra keres feleletet, lehet-e tudományos a középiskolai matematika oktatás? Az értelmi képességek fejleszthetők, de annak mindig alkalmazkodnia kell a gyermek szellemi fejlettségéhez. Ne haladja azt túl, de ne is maradjon színvonal alatti.

Uherkóvich Gábor „A tanítóképző-intézetek korszerű biológiai oktatásáról“ ír. Még kiforrotlan elemek nem vehetők fel, de már elfogadott elvek, törvényszerűségek nem hiányozhatnak a tanításból. A növény és állatgyűjteménynek egy 1905-ös munka alapján túl nagy jelentőséget tulajdonít. Az iskolának kell is ilyen. De a tanulók nagy számát erre a tömeggyilkosságra fogni talán felesleges.

Schilling Gábor a német, de különösen a hazai polgári iskolai földrajztanárképzés állapotát ismerteti és kívánatosnak látja, hogy a Tanárképző Főiskola és az egyetem közötti kapcsolat még szorosabbá váljon, másodszorban tanulmányi kirándulások tegyék a tanárjelöltek tudását és ismereteit alaposabbakká.

Zentai Károly az új katolikus elemi iskolai Tanterv és Utasítás módszeres elveit ismerteti.

Eckerdt Elek „A szakiskola és a társadalom“ című tanulmányában alapos munkával mutatja be a szakiskolák, főként a kereskedelmi iskola kialakulását, majd vizsgálja annak a társadalom részéről megnyilvánuló elégedetlenségek okait, amelyek szemrehányást tesznek a kiképzés elégtelensége miatt. Tökéletesen igaza van, hogy az iskolának lehetetlen minden gyakorlatban tökéletesen járatos és kész tanítványokat kiképeznie. De helyesen rámutat arra, hogy ez a képzés milyen módon volna teljesebbé tehető. Az iskolának is van várni valója a társadalomtól. A megbecsültetés egyik feltétele a kereskedelem képesítéshez kötése.

Aldobolyi Nagy Miklós az iskolai kirándulások tervszerű, minden szempontból előkészített és helyesen levezetett módját az iskolai élet szempontjából rendkívül fontosnak tartja.

A Gyermekek 1937. évi 7—10. számában Székely Károly emléksorokat szentel Tiedemann Detre marburgi egyetemi tanárnak abból az alkalomból, hogy százötven évvel ezelőtt jelent meg az első igazi gyermektanulmányi munka az ő tollából.

Draskovits Pál közli a szegedi elemi iskolák negyedik osztályában folytatott lélektani vizsgálatot, amelynek fő célja az volt, vajjon a fölvetett vizsgálati módok alkalmasak-e a középiskolába lépő tanulók képességeinek megállapítására. A vizsgálat teszt-sorozattal történt, amelynek Burkersrode tesztsorozata szolgált mintául. Érdekes megállapítások mutatko-

nak. A zsidó iskola után a belvárosi iskolák következnek, s az egyik tanügyi iskola van a sor végén. A gyors, határozottságot kívánó feladatokat a zsidó iskolában oldották meg jobban, az elmélyedést, megfontolást kívánó mlnkát már kevésbé. Persze az eredményt az is befolyásolja, hogy a zsidó iskolában a létszám 20 körül van, míg más iskolákban 50 körül. Draskovits megállapítása szerint a kísérletek a kitűzött célra felhasználhatók, alkalmasak.

Cser János a magyar gyermek szókincsét vizsgálta a 10—14 éves korban és most közreadta a használt szavak gyakorisági szótárát. Véleménye szerint ez igen hasznos a tanítás nyelve és tankönyvírás szempontjából.

A könyvismertetésben nagy részletességgel foglalkozik Szántó Lőrinc gyakorló polgári iskolai tanár magyar nyelvi vezérkönyvével. Kiemeli a szerző teljes tájékozottságát, kiegyenlített elméleti és gyakorlati tudását, módszeres elgondolásainak eredeti vonalvezetését és a kitűnő részletes tanmenetet.

Az Iskola és Egészség márciusi számának első cikke báró *Brandenstein* Béla egy előadásának kivonata, melyben a karakterológia és tipológia kezdődő tanulmányának megállapításait ismerteti. A jellemek és típusok megkülönböztetésének alapjait és a megkülönböztetés alapjául szolgáló jegyeket ismerteti. Ez után a folyóirat *Olasz Péter S. J.-nek* „Gyermekkor, serdülőkor, nevelés“ című nagy munkájának egy fejezetét közli „A szexuális nevelés“ címen. Tájékozottsága e téren igen nagy. Nevelők e problémához nem mernek nyúlni, bizonyára még tanácsai dacára sem. Ennek okát abban látom, hogy bennünket is félreneheltek e téren. De zavaros is korunk e kérdésben. Egyik oldalon azt halljuk, hogy a kommunisták elve volt a felvilágosítás, túlszinte és elítélendő a még felügyelet alatt álló fürdőélet is, másik oldalon áll pedig az egyházi férfi. Nektünk, könnyen gyanúba hozható laikusoknak a hallgatáson kívül más nem marad. Nem, mi nem világosíthatunk fel állásunk, családunk megélhetésének kockázatása nélkül! *Szendrey-Karper József* a gyermek- és serdülőkorban beálló hangszalagelváltozásokat ismerteti. Ebben a korban ártalmas minden, ami a hangszalagok megerőltetésével jár. Erre az iskolának is ügyelnie kell. De szükséges volna, hogy az iskolán kívüli sport és ifjúsági egyesületek is figyelemmel legyenek a gyermekek hangját veszélyeztető és e korban beállható elváltozásokra. Árt a cserkészlet is a mindenáron való énekelgetéssel, árt az otthoni hangosantanalás is e korban. Amint látjuk, az iskolaorvosi intézmény ezen az oldalon is égető szükség. *Fazekas Imre* „Pedagógus és tuberkulózis“ c. tanulmánya erősen érdekelhet bennünket. Félve fog a témához, nehogy fájdalmas sebeket szakítson, gondolata azonban igaz. Nagyon sokszor a tanító, tanár a veszély fészke. Erre megdöbbentő példákat is hoz fel. De látja azt is, hol a baj. A nevelő kenyere, megélhetése forog kockán, jelentkezni nem mer. Ezen csak az segíthetne, ha a könnyebb beteg nevelőket más munkakörben alkalmaznák, ahol nem okozhat tömegszerencsétlenségeket s ha betegsége súlyos, élete végéig folyósítani a teljes fizetést, szabadságolás mellett. De hol vagyunk mi ettől a messzebbre tekintő előrelátástól!

Meg kell említenünk a Macskássy aláírással ellátott ismertetőt a Budapesti Polgári Iskola folyóiratáról. Halápy Jenő cikkében a fegyelem kérdé-